

Spm. nr. S 4381

Til beskæftigelsesministeren (14/6 04) af:

Pia Kristensen (DF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at unge under 25 år med en alvorlig sindslidelse ikke bliver »klemte« i det sociale system?«

Begrundelse

Af aftalen om flere i arbejde fremgår det klart og tydeligt, at der ydes et behovsbestemt tillæg på op til forskellen mellem SU-niveau og den hidtidige indsats til unge under 25 år, der ikke kan tage en SU-berettigende uddannelse, ikke er revalideringsberettigede, og som ikke har reel mulighed for at tage et arbejde. Alligevel er der eksempler på, at unge sindslidende under 25 år er blevet nedsat i kontanthjælp, hvilket betyder, at disse unge får forværret deres situation. Spørgeren er af den opfattelse, at disse unge er omfattet af aftalen »Flere i arbejde«, og at kommunerne tilsyneladende ikke er bekendt med aftalens ordlyd.

Svar (18/6 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at den klemme i det sociale system, der sigtes til, er nedsættelsen af hjælpen efter § 25 f i lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 25 f i lov om aktiv socialpolitik nedsættes hjælpen til personer under 25 år, der har modtaget kontanthjælp i 6 måneder efter, at de har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller som uden gyldig grund er ophørt med eller har afvist et tilbud efter afsnit IV-VII i lov om aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen kan yde et behovsbestemt tillæg til hjælpen, dog højst således, at hjælpen samlet svarer til kontanthjælpen inden nedsættelsen.

Det er en betingelse for, at kommunen kan yde tillæg til hjælpen, at den unge ikke vil være i stand til at gennemføre en SU berettigende uddannelse, at revalidering ikke kan bringe den unge i arbejde inden for en rimelig periode, og at personen ikke vil være i stand til påtage sig et arbejde.

Når hjælpen nedsættes til en kontanthjælpsmodtager, skal kommunen i hvert enkelt tilfæl-

de foretage en vurdering af, om personen opfylder betingelserne for at modtage et tillæg. Baggrunden herfor er, at lidelser indvirker meget individuelt på den enkeltes arbejdsevne.

Jeg er ikke bekendt med, at kommunerne mere generelt fejlfortolker ungebestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik. Hvis den unge ikke er enig i kommunens afgørelse, er der mulighed for at klage over denne til det sociale nævn.

Denne afgørelse kan klages videre til Ankestyrelsen, hvis der er tale om et principielt spørgsmål. Når Ankestyrelsen træffer afgørelser, der har principiel betydning for andre kommuners administration af reglerne, udsender Ankestyrelsen nærmere vejledning herom i form af sociale meddelelser til kommunerne. Dette skal sikre en ensartet administration i kommunerne.

For også tidligt i et sagsforløb at synliggøre den enkelte lediges beskæftigelsespotentiale, og hermed bl.a. få belyst en sindslidelses betydning for den enkeltes muligheder for beskæftigelse, vil jeg fastsætte regler om kommunernes tilvejebringelse af et kvalificeret grundlag for beskæftigelsesindsatsen for kontanthjælpsmodtagere. Reglerne skal bl.a. medvirke til at styrke den enkeltes retssikkerhed gennem ensartede og gennemskuelige vurderingskriterier for vurdering af den lediges beskæftigelsespotentiale.

Kommunerne vil ved brug af det nye visitationsværktøj være bedre til tidligt i et sagsforløb at kunne tage stilling til, om betingelser for at modtage et tillæg til hjælpen efter § 25 f er opfyldt.

Spm. nr. S 4033

Til finansministeren (25/5 04) af:

Claus Larsen-Jensen (S):

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i fordelingen af den statslige beskæftigelse fra år 2000 til nu, hvor fordelingen opgøres på henholdsvis hovedstadsområdet og resten af landet?«

Begrundelse

Fra 1994 til 2000 blev den statslige beskæftigelse i hovedstadsregionen reduceret med 5.034 ansatte fra 89.196 til 84.162 personer, mens den statslige beskæftigelse i resten af landet steg